

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Arin ja Mian elämä on osoitus ainaisen toivon mahdollisuudesta ihmisen elämässä, lisää sivuilla 4 ja 5.

Jussi Koivukangas ja Niina Lassuri, Ensiaskeleen uudet työntekijät, sivut 7, 10 ja 11.

Lievä suunnan muutos

Jumala on kutsunut ihmisiä parannukseen kaikkina aikoina. Vanhassa liitossa hän lähetti eksyneen kansansa luokse hyvin erilaisia profeettoja. Sanoma kaikui välillä lempeän vetoavasti, houkutellen ja muistuttaen Jumalan hyvydestä ja rakkaudesta – välillä ankarasti jyristen ja varoittaen. Heidän jälkeensä uuden liiton saarnaajat ovat vuosisatoja julistaneet, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus. Onko nykyisistä saarnastuoleista kehoitus parannukseen kadonnut? Uusimmasta raamatunkäännöksestäkin sana 'parannus' on lähes kadonnut! Eikö parannusta enää tarvita?

Uudessa Kirkkoraamatussa "tehkää parannus"-ilmaisua ei juurikaan enää käytetä. Sanotaan, että alkutekstiin verrattuna se on käännösvirhe ja teologisesti hieman harhaan johtava vaikka minusta siinä on aina ollut ihan selkeä sisältö. Nykyisessä käännöksessä Jeesus ja Johannes Kastaja huutavat: "Kääntykää!" Pentti Saarikoski suomensi Matteuksen evankeliumin osuvasti: "Kääntäkää kelkkanne!" Se iskee asian ytimeen. Jos elämä on kulkemassa väärään suuntaa - kohti rotkoa ja tuhoa ei siinä lievä suunnanmuutos auta. On käännettävä kelkkansa.

Onko paha tehdä parannusta?

Monelle käy niin, että kun Jumalan

edessä siistiytyminen ei ota onnistukseen pysytellään kokonaan erossa hänestä. Masentunutta ja hukassa olevaa ihmistä ei voi käskää ensin vähän parantamaan itseään, edes pikkuisen, ja sitten vasta tulemaan Jeesuksen luo, vaatimus ei toimi. Jos osaisin parantaa itseni, en tarvitsisi Parantajaa. Joku taas katselee toisten heikkoa vaellusta ja kompurointia sanoen: "Siten kun minä lähdän uskoon niin en sitten pelleile." Siinä on lähellä omavoimainen ajatus – minä pystyn parempaan. Uskoon tulemisesta ja sen säilymisestä on kyllä tylysti todettava, että ellei Herra huonetta rakenna sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät. Hän on uskon alkaja ja sen täydelliseksi tekijä.

Tehkää parannus ilmaisu kreikan kielessä on meta-noeite eli ajatelkaa toisin. Ilmaisua tuntuu laimealta, mutta iskee ihmissielun ytimeen - sydämeen. Syntyy uutta. Vanhaa ei paikkailla eikä jalosteta. Kertarysäyksellä ei vanhat tavat katoa, mutta suunta muuttuu – kelkka kääntyy. Se on mielenmuutos joka johtaa uuteen elämään. Se ei tarkoita että Johannes Kastaja olisi julistanut erämaassa "suorittakaa mielenmuutos". Ihminen itse ei sitä pysty tekemään. Jumala herättää ihmisen sisäisen maailman. Silmät avautuvat kuin sokealla kissanpojalla ja tässä olemme samalla viivalla joka sorkka. Puhutaan parannuksesta, uudestisyntymisestä, kääntymyksestä, ratkaisusta, Jeesuksen

kohtaamisesta, löytämisestä, uskoon tulemisesta.

Mitä Jeesus odottaa sinulta?

Hän odottaa, että kääntyisit ja uskoisit häneen. Hän on erikoistunut mahdollisiin tapauksiin. Saat parhaan mahdollisen neuvonantajan. Sinun on turha murehtia pienessä päässäsi että miten kestät uskossa. Hän sinut varustaa ja auttaa jokapäiväisessä elämässä niin että pääset perille asti.

Esko Jantunen

~LÄHDE ERÄMAASSA~

Katulähetysten hengellinen

kesäpäivä

Kiponniemessä la 24.5.

Ohjelma:

Klo 10.00 Tulokahvit

Klo 11.00 Raamattutunti

Klo 12.00 Lounas

Klo 13.30 Todistus- ja musiikkitilaisuus

Klo 15.00 Iltaapäiväkahvit

Ohjelmavastuussa:

Pastorit Pertti Rätty ja Juhani Eriksson, laulaja Paavo Saario, Olli Mäki, Esko Jantunen, Armahdetut ym.

Yksiköistä varataan lähtijöille makkarat mukaan. Kuljetus ja tarjoilut ovat kaikille osanottajille ilmaisia. TERVE-TULO!

Hallitus 2008

Puh. joht. **Pekka Arposuo**

Yrittäjä

Huoltokuja 3,

40800 Vaajakoski

Puh. 0400-849 710

pekka.arposuo@

jyvaskylankatulahetys.fi

Varapuheenjohtaja

Terttu Valkeinen

Päihdetyön ohjaaja

Uimarannantie 7 D 14

40520 Jyväskylä

Puh. 040-536 9180

terttu.valkeinen@

jyvaskylankatulahetys.fi

Artturi Anttila, eläk.

Haapatie 7 A 1, JKL

Puh. 045-651 0303

artturi.anttila@

jyvaskylankatulahetys.fi

Ari Hakkarainen

Päihdetyön ohjaaja

Kalliokummuntie 10

40800 Vaajakoski

Puh. 050-383 4633

ari.hakkarainen@

jyvaskylankatulahetys.fi

Rauno Kosonen

Merikapteeni

Tavintie 11 B 31

40400 Jyväskylä

Puh. 050-533 1117

rauno.kosonen@

jyvaskylankatulahetys.fi

Sakari Pihlaja

Päihdetyön ohjaaja

Hanhiperäntie 197

40630 Jyväskylä

Puh. 050-919 4265

sakari.pihlaja@

jyvaskylankatulahetys.fi

Vesa Pylvänäinen

Pastori

Pitkäkatu

40720 Jyväskylä

Puh. 050-409 9172

vesa.pylvanainen@

jyvaskylankatulahetys.fi

Sirpa Välimäki

Lähihoitaja, yrittäjä

Virtalantie 8 B 14

Puh. 040-527 1288

sirpa.valimaki@

jyvaskylankatulahetys.fi

Vappuvilskettä Nurmelassa

● Vappuviikon maanantaina vietettiin Nurmelassa Katulähe-tyksen vappuriehää. Ohjelmassa oli rastirata, pussijuoksua sekä makkaranpaistoa ja munkkien syömistä. Sää suosi ja yhdessäolosta nautittiin.

Kevyt kevät sade väistyi, kun Nurmelan nurmikentät alkoivat täyttyä vappujuhlan viettäjästä maanantaina 28.4. klo 16 aikaan. Paikalle saapui noin 70 osallistujaa Katulähe-tyksen eri yksiköistä ja A-killasta. Vappuriehan järjestivät perhetyön opiskelijat Elina Forssell ja Sanna Honkola.

Illan ohjelma aloitettiin tervetuloitov-
tuksin ja joukkueisiin jakautumalla, minkä jälkeen joukkueet kiersivät rastiradalla leikkimielisiä tehtäviä suorittaen. Rasteilla joukkueet pääsivät käyttämään sekä aivojaan että raajojaan, sillä tehtävät vaativat monipuolista liikuntaa sekä aivojumppaa ja mielikuvitusta. Rasteilla luotiin yhteistoimin upeita kertomuksia, annettiin kyytiä saappaalle, muodostettiin patsaita annettujen ohjeiden mukaan ja päähkäiltiin paikkoja värilapuille. Jokainen ryhmä pääsi myös läpi ”hämähäkin seitistä” ja Olli Olio sai kuusi upeaa luonnonmateriaaleista koottua kotia.

Rastiradan jälkeen ilta jatkui makkaranpaistolla, maukkailla vappumunkeilla sekä kahvi- ja limsatarjoilulla. Myös sauna lämpeni, ja taisipa joku uskaltaa uimaankin! Tunnelma oli leppoisa ja iloinen puheensorina kantautui kauas tyyntä Vesankajärven pintaa myöden.

Illan päätteeksi järjestettiin pussihypelyviesti, jossa kunkin yksikön joukkueet kisailivat kiertopalkinnosta. Ilmassa oli suurkisojen tunnelmaa: yleisö kannusti innokkaasti ja myös juomahuolto pelasi. Tiukan ottelun jälkeen Myllyjärven yksikkö vei voiton ja sai kiertopalkinnon jälleen hoiviinsa. Onneksi olkoon Myllyjärveläiset!

Vastaavan perhetyöntekijän Marja Rantasen luettua rastilla tuotetut mielikuvitusrikkaat tarinat, oli kiitosten ja kotiinlähden aika. Sokeria suupielissään hyväntuuliset vappuriehään osallistujat palasivat yksiköihinsä. Kiitokset vielä kerran kaikille osallistujille sekä järjestäjille. Oli ilo viettää iltapäivää yhdessä!

Grillikatoksella, luonnonkauniin Vesankajärven rannalla Nurmelassa nautittiin maisemista ja paistettiin grillimakkaraa

Tarinatuokio riemukkaan päivän lopuksi. Ryhmien rastilla tuotetut tarinat luettiin ääneen.

Olli Olion koti, yksi Ollin kuudesta uudesta kodista.

PULLAKIRKOT

**Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30**

**Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30**

**Salmiranta ja Nurmela
tiistaisin klo 18**

Varjoista valoon - Arin ja Mian voitto

● Arin ja Mian elämä on osoitus ainaisen toivon mahdollisuudesta ihmisen elämässä

Mia Koski eli dramaattisen nuoruutensa Keravan lähiössä. Isä kävi rakennuksilla töissä ja äiti siivosi työksensä. Molemmat olivat alkoholiongelmaisia. Mia oli seitsemänvuotias, kun isä lähti kuudeksi päiväksi hoitoon ja ilmoitti sen jälkeen lähtevänsä kotoa. Ero oli tosi ja se tuli äkisti. Äiti joi paljon ja häitä oli koko ajan läsnä. Oli vain ajan kysymys, milloin sossut saapuvat. Mian mummo tuli Nilsiästä hätiin lasten hoitoon. Mummo oli juureva nainen körttipitäjästä. Mia sai olla kotona. Mummosta tuli äiti ja isä, hän antoi turvallisen lapsuuden, jota ei ole kaikilla. Mummo oli oikea taivaan enkeli. Hän hoiti, kuljetti pyhäkouluun ja oli koko Mian elämän täyteys. Mia sai tavata myös isäänsä koko lapsuuden ajan.

Elämään astuivat huumeet

Ennen isojen kriisien syntymistä, Mia ehti käydä peruskoulun läpi huonoin arvosanoin. Sitten elämään astuivat huumeet 13 ikäisenä ja äiti tarjosi eka satsin. Mia oli heroinikoukussa 18-vuotiaana. Isän pyynnöstä Mia lähti Helsinkiin Liisa Tallgrenin luokse. Hän näki Mian huonon olon, sanoi että tässä ei nyt tarvita lääkkeitä, otti Mian kainaloon ja luki Raamatusta kohtia ja Mia nukahti siihen. Elämä heitteli vuosia ja mummokin siirtyi taivaan kotiin. Mia muutti Jyväskylään 1998. Mian kuusivuotias poika oli täällä huostaan otettuna ja elämä tarjosi vain mustaa. Kolmen vuoden kuluttua mummon enkelin tilalle tuli toinen, Ari. Tämä oli käännekohta. Tyhjiö sisällä huusi täyteyttä ja Mia tiesi, mikä se kutsu oli. Tyhjiön voi täyttää vain usko. Vuosi sitten Katulähetysten Heinosen leirillä Mia koki elävän Vapahtajan

Mia Koski opiskelee oppisopimuksella lähihoitajaksi on samalla Kalliomäen yksikön ohjaaja.

täyttävän sydämensä tyhjyyden.

Sisältä rikki

Ari Valkeinen on nähnyt 44 vuodenkiertoa ja hän on aito keskusmaalainen. Hän muutti kaksivuotiaana Karstulasta Tikkakoskelle, missä eli lapsuutensa ja nuoruutensa, kävi peruskoulun ja jopa osan varusmiespalvelua. Ari on ollut kahdeksan lapsisen, uskovan perusturvallisen perheen nuorin vesa, jonka elämässä urheilulla oli suuri paikka. Armeijan jälkeen hän suuntasi keulan kohti Helsinkiä, jossa alkoivat laivojen sisustushommat. Töitä kesti siellä noin 10 vuotta. Hesassa päihteet tulivat

kuvioihin ja perhesuhteet katke-

sivat. Ari palasi takaisin kotiseudulle. Muutaman vuoden jälkeen päihteet laantuivat ja Ari perusti oman firman rakennusosalalle, mutta päihteet palasivat. Elämän sotkut veivät rikollisuuteen ja vankilaan saakka. Tikkakoskella Ari loi uuden perheyhteyden, joka sekin päättyi vankila-aikana. Kun perheellisenä menee vankilaan, se tuo isoja muutoksia. Vankila aika oli monenlaista sekoilua ja siviiliin pääsyn jälkeen Ari kohtasi Mian. Käänte elämässä oli molemminpuolinen. Valo alkoi saada tilaa ja Arin viimeisestä vankila-tuomiosta on nyt kulunut kuusi vuotta.

Katulähetystaivas

Kahden rikki revityn ihmisen kampaailu, halu selvittää ja yrittää sekä toivo jaksamisesta veivät eteenpäin.

Väliaikaisen eron kärsimys poltti sielun syövereissä. Tässä vaiheessa Ari sai rakennuksilta töitä ja Mia marssi Katulähetysten Ensiaskeleeseen Ville-Veikon luo kysymään hommia. Päätös oli kielteinen, mutta hyvin perusteltuna Mian parasta tarkoittava. Tämä oli oikea talo, mutta väärä yksikkö.

Erkin ja Liisan johdolla löytyi Puupolasta Kalliomäen yksikkö Arin ja Mian tukikohdaksi. Sakarin ennakkoluuloton rohkaisu ja vastuun antaminen kantoivat hedelmää. Heistä tuli Kalliomäen vastuunkantajat Liisan loman ajaksi. Samalla he pääsivät Katulähetysten Perhepolku-projektiin, josta he saivat välineitä ymmärtää ja kohdata huostassa olevan Mian pojan kuvioita. He saivat tietoa siitä, että heillä on myös oikeuksia pojan suhteen. Sovussa asioita hoidellen poika pääsi palaamaan kotiin. Nyt iso kolo sydämessä täyttyi ja onnen kyineleet saivat virrata. Nykyisin Mia opiskelee päihde- ja mielenterveysalan lähihoitajaksi Jyväskylän Aikuisopistossa.

Ari valittiin Katulähetysten Ray-hoitteisen projektin vastaavaksi 2008 kevättalvella.

Elämässä on johdatus

Ari ja Mia kertovat innostuneina lähielämänsä vaiheista. Ari muistaa selvästi rukoilleensa elämän isojen kipupisteiden keskellä Jumalan johdattusta tulevaisuuteen. Kysymys kuului, onko hänen elämänsä jatko edelleen rikollisella polulla vai onko Jumalalla jotain muuta tähän tarjolla? Nämä olivat Arin rukouksia ja huokauksia Jumalan puoleen. Tästä seurasi ihmisten ja suuren toivon aika heidän elämässään. Silmät hehkuen he yhdessä kertovat siitä kiitollisuudesta mikä heillä on Katulähetystä kohtaan ja vilpittömin mielin he antavat kiitoksensa Liisalle, Erkille ja kaikille työtovereille Sakaria unohtamatta. Liisa-työtoverista on tullut heille läheinen ja tärkeä ihminen. Kalliomäki on koti ja sen

Ari Valkeinen johtaa Kannustin työpolkuprojektia.

asukkaat rakkaita ja tärkeitä heille. Ari toteaa, että kaiken tämän hyvän keskellä hän ei voi löytää muuta selitystä kuin johdatuksen kaikkeen tähän. Nyt heillä on toinen toisensa, koti, omia lapsia ympärillä, työ ja opiskelu sekä harmaa kissarontti kainalossa ja rakas asumisyhteisö maaseudun rauhassa. Onnen kyineleet tulevat silmiin ja raikas nauru kiihottaa helposti ilmoille. Vaude, Herra on hyvä!

Kannustin työpolkuprojekti

Keväällä 2008 Katulähetyksellä avautui Ray-tukemana Kannustin Työpolku projekti, jota Ari Valkeinen on nyt johtanut kohta kolmen kuukauden ajan. Projektin tavoitteena on aktivoida pääasiassa Katulähetysten asukkaita mielekkääseen elämään ja tekemiseen työn kautta tapahtuvalla toiminnalla. Työ on remontointia ja kiinteistöjen hoitoa. Talon 10 omaa kiinteistöä on hyvä lähtökohta, sillä töitä riittää. Samalla projekti tarjoaa

yhteisöllisyyden kokemusta, onnistumisen mielihyvää, arvostusta, elämän tarkoitusta ja toivoa, mutta myös rahapalkkaa. Projekti huomio muunkin hyvinvoinnin, sillä liikunnan, leirien ja hengellisen osallisuuden kautta vaihtoehtoiset elämänmallit tulevat vahvasti päihentelevän elämän rinnalle ja yli. Projektissa on nyt mukana noin 10 ihmisen tiimi eri yksiköistä Ensiaskeleesta alkaen. Arin ensipalautte on, että projekti on tuntunut mielettömän hyvältä. Työllistetyt ihmiset ovat motivoituneita ja päihneiden käyttö heidän kohdallaan on selvästi vähentynyt. Yhteistyötahoja on nyt Työvoiman palvelukeskus ja Katulähetysten eri yksikköjen vastuunkantajat ja työntekijät. Projekti elää ja hakee vielä muotojaan. Se on kolmivuotinen. Alku on lupaava ja innostusta riittää. Tästä mennään eteenpäin.

Seppo Riikonen

Arjen politiikat -projektin loppuessa

● Kolme vuotta kestänyt, Raha-automaattiyhdistyksen rahoittama Arjen politiikat -projekti päättyi helmikuun lopussa 2008.

Mitä projektista jäi käteen? Odotukset projektin alussa olivat suuret: suunnitelmissa oli tutkia suunnilleen kaikki Katulähetyksestä ja arvioida sen palvelujen ja organisaation toimivuus sekä työntekijöiden ja asiakkaiden tyytyväisyys. Kuten usein käy suuret odotukset muuttuivat matkan varrella maanläheisimmiksi.

Hylättyäni suurisuuntaiset arviointitutkimuksen puitteet otin mikrofonin kouraan ja lähdin Katulähetyksen yksiköihin haastattelemaan asianomaisia: työntekijöitä, asukkaita, työllistettyjä ja yhteistyökumppanien edustajia Päihdepalvelusäätiöstä, sosiaalitoimesta, kaupunkiseurakunnasta ja työllistämipuolelta. Katulähetyksen työntekijät ja eri yksiköt olivat minulle ennestään tuttuja, joten tapaamiset sujuivat lämpimässä ja luottamusellisessa ilmapiirissä. Varsinkin työntekijöille olen kiitollinen antoisista keskusteluista, joissa he kertoivat suhteestaan työhönsä ja Katulähetykseyhteisöön. Asiakkaat suhtautuivat ymmärrettävästi pidättyvämmiin läsnäoloon yksiköissä, vaikka heistäkin moni kertoi koskettavia kertomuksia elämästään.

Haastatteluaineistoa kertyi melkoinen määrä, 94 haastattelua (kun lasketaan mukaan ennen tämän projektin alkua tehdyt haastattelut Tuetun asumisen -projektissa). Minulta meni tovi aineiston purkamisessa ja sen hahmottamisessa, mitä tästä kirjoittaisin. Valitsin raporttiini aiheeksi auttamisen, ja päätin avata sitä kautta Katulähetyksen toimintojen osa-alueita ja järjestössä tehtävää työtä. Toinen suuri aineistokokonaisuus käsitteli Katulähetystä työyhteisönä, ja tätä päätin hyödyntää järjestämällä koulutuspäivän aineiston

Tutkimuksesta painettiin kirja.

pohjalta. Koulutuspäivä oli 25.1.2008 ravintola Priimuksessa, ja kanssani päivää vetämässä oli Taina Era Jyväskylän Ammattikorkeakoulusta.

Auttamisen ja välittämisen jäljillä

Raportissa Auttaminen ja autetuksi tuleminen Jyväskylän Katulähetyksessä hahmotellen auttamista sosiaalisen tuen määritelmän pohjalta. Luen myös päihderajoitukset sosiaalisen tuen piiriin. Muita tuen muotoja ovat toiminnallinen tuki, emotionaalinen tuki, henkinen tuki, arjen hallinnan tuki, aineellinen tuki ja yhteisöllisyys. Nämä tuen muodot liittyvät lähinnä tuettuun asumiseen, joskin nuorisotyössä näkyy myös näitä tuen muotoja. Aineellinen tukeminen tapahtuu Jokapäiväinen leipä -projektin kautta. Toinen auttamisen päälohko on työllistäminen, johon liittyvät omat auttamismenetelmänsä – joskin myös tällä sektorilla voi tunnistaa sosiaalisen tuen muotoja.

Auttamisen lähtökohtana toimivat kristilliset arvot, joiden toteutumisesta työntekijät kertovat tässä raportissa osin kriittisestikin.

Sekä kesällä 2007 suoritettun asukaskyselyn että oman haastatteluaineisto-

ni pohjalta saattaa vetää johtopäätöksiä melko tyytyväisestä asiakaskunnasta sekä asuttamisen että työllistämisen osalta. Kommentoitavaa ja parannusehdotuksia toki löytyi, mikä on luonnollista. Asukkaiden haastattelupuheesta voi lukea osallistumisesta monenlaiseseen auttamistoimintaan – joskin myös halusta pysytellä omissa oloissaan. Eristäytymisen syynä voi olla rankkojen elämäkokemusten tuloksena syntynyt kyvyttömyys ja epäluottamus avun vastaanottamiseen. Työntekijät ilmoittivat olevansa huolissaan näistä eristäytyvistä.

Neutraalin “toimistoauttamisen” vastapainona näen Katulähetyksen asiakkaitten lähellä tapahtuvan auttamistoiminnan lähenevän sellaista välittämisen kulttuuria, jonka puutteesta monet sosiaalityön tutkijat ovat huolissaan. Välittämisen kulttuuri on sellaista, josta on puhdistettu epäluottamus, välinpitämättömyys ja mitätöiminen. Sen sijaan se perustuu ihmisen ymmärtämiseen ja kunnioittamiseen ihmisenä.

Raportissa on kerrottu kolmen Katulähetyksen entisen asiakkaan selviytymistarina. Näitä tarinoita löytyisi toki enemmänkin, ja suosittelen, että niitä joku keräisi. Pohdin myös selviytymisen käsitettä. Jokainen selviytyy omista lähtökohdistaan, eikä voida asettaa mitään ulkopuolista normia, johon selviytymistä verrattaisiin.

Kutsumustyötä

Katulähetystyötä pidetään kutsu-mustyönä. Tämä tekee työstä toisaalta antoisan, toisaalta raskaan. Työntekijät kertoivat kokevansa palkitsevana, jos pystyivät auttamaan yhtäkin asiakasta vaikkapa olemaan päivän selvänä. Työntekijöiden haastatteluissa tuli ilmi myös monenlaisia uhkatekijöitä työssäjaksamiselle. Nämä eivät ole yllätyksiä yleensäkään auttamistyössä; kuitenkin katulähetystyössä on ehkä vielä suurempi riski kuin virallisella auttajasektorilla vetää rajoja asiakkai-

siin sekä rajoja työn ja vapaa-ajan välillä. Työntekijät ovat perinteisesti – nykyään harvemmin – nousseet asiakaskunnan keskuudesta, ja tämä on paitsi voimavara myös uhka rajojen pitämiseksi. Joissakin yksiköissä vastaava työntekijä asuu yksikössään, jolloin rajan veto työn ja vapaa-ajan välillä saattaa hämärtä.

Työntekijät kertoivat haastatteluissa, että he olisivat halunneet panostaa enemmän yksikkönsä kehittämiseen, mutta tähän ei jäänyt tarpeeksi aikaa. Työntekijäresursseja toivottiin enemmän ja ongelmana pidettiin työllistettyjen työntekijöiden vaihtuvuutta sekä asiakastyöhön soveltumattomien työllistettyjen ohjautumista yksiköihin.

Yhteistyökumppanit tyytyväisiä

Haastattelemani yhteistyökumppanit kertoivat olevansa pääosin tyytyväisiä yhteistyön sujumiseen ja arvostavansa Katulähetysten tekemää työtä. Erityisesti työllistämisen puolella, TE-keskuksessa, kaupungin työllistämistoimissa ja työvoimatoimistossa kehuttiin Katulähetysten valmiutta työllistää kaikin vaikeimmin työllistyviä. Myös Katulähetysten luovuutta erilaisten projektien kehittämisessä arvostettiin. Päihdepalvelusäätiön edustajat pohivat kolmannen sektorin asemaa palvelujen tuottajana ja näkivät kehityksessä myös uhkatekijöitä. Myös

kehittämisideoita asuttamispuolelle esitettiin. Päihdepalvelusäätiön edustajat näkivät myönteistä kehitystä yhteistyössä verrattuna aikaisempiin aikoihin, jolloin näiden kahden erilaisen toimijan välillä oli esiintynyt myös kilpailua. Yhteistyön toivottiin edelleen kehittyvän mm. molemminpuolista tiedotusta lisäämällä.

Katulähetys työyhteisönä

Koko yhdistyksen työilmapiirissä nähtiin hyviä asioita mutta myös aika paljon parannettavaa. Yleisesti ottaen työntekijät kehuivat oman yksikkönsä ilmapiiriä ja kertoivat saavansa sieltä tukea.

Työkavereita kehuttiin mukaviksi ja yhteisöä rennoksi, mutta jotkut olivat kokeneet myös selkään puukottamista. Esiin nostettiin myös näkemys Katulähetysten työntekijöiden rikkinaisuudesta, ja yhteisöllisyyttä pidettiin jopa ääriihmisten yhteisöllisyytenä – mitä tämä sitten tarkoittaakaan.

Tuen saamisen suhteen ongelmana pidettiin yksinäisyyttä: jotkut yksiköitten vastaavat työntekijät kokivat joutuvansa liian yksin vastuuseen. Tukea etsittiin ja saatiin pienistä piireistä. Oman aktiivisuuden merkitystä tuen saamisessa painotettiin. Joku oli kokenut jääneensä vaille tukea tuodessaan esiin epäkohtia.

Palautteen saamisen suhteen

vastaukset jakautuivat: jotkut olivat tyytyväisiä saamaansa sekä positiiviseen että kriittiseen palautteeseen, toiset eivät olleet palautetta saaneet.

Erilaisten kokousten merkityksestä ja toimivuudesta esitettiin paljon mielipiteitä. Epäiltiin, onko tehdyillä päätöksillä merkitystä käytännössä. Tärkeänä pidettiin työkavereiden tapaamista erilaissa kokouksissa. Kokouksiin, ennen kaikkea johtoryhmään, toivottiin enemmän jämmäkyttä.

Työyhteisöä pidettiin harvinaisen avoimena, mutta jotkut näkivät, että tämä avoimuus meni joskus liian pitkälle yksityisasioiden levitessä kaikkien tietoon. Kuitenkin myös kuppikuntia ja kateellisuutta, näitä avoimuuteen kuulumattomia ilmiöitä, nähtiin olevan. Toivottiin, että silloin kun keskustellaan jotain henkilöä koskettavista asioista, asianomainen otettaisiin aina keskusteluun mukaan. Erään työntekijän mukaan vahvat persoonat, jotka tarkoittavat ”hyviä uskovia”, uskaltavat tuoda eniten esiin mielipiteitään.

Yhdistyksen johtajuus sai eniten miinusta rajojen pitämisessä ja eniten plussaa Katulähetysten kehittämisessä ja kokonaisuuden hallinnassa sekä persoonaa koskien.

Kiitokset

Lämmin kiitos Katulähetysten johdolle, työntekijöille ja asiakkaille, että olen saanut olla mukana joukossanne sekä tutustua yhteisöönne ja työhönne.

Ensiaskelen vakinaistettuja: Jussi Koivukangas

Jussi aloitti Ensiaskeleessa syksyllä 2006 ensin työparina ja huhtikuussa 2007 vuorosta vastaavana ohjaajana.

Ensiaskel on ollut paikka missä Jussi on viihtynyt. Siinä tarvitaan sydäntä, rakkautta ja ymmärrystä kanssa-

kulkijoita kohtaan ja näitä Jussista löytyy. Omakohtainen kokemus viinasta ja selviytyminen siitä on antanut Jussille voimia. Hän on työyksikössä arvostettu ja pidetty ja kun vakinaisen työntekijän paikka avautui, Jussi haki siihen ja hänet valittiin. Hallitus teki valinnan helmikuussa ja sillä selvä.

Monet ilahtuivat aidosti ja Jussille itselleen se oli ilon päivä. Nyt elämää voi suunnitella varmemmalla pohjalla. Kaikkein varmin pohja on silti yhteys elävään Vapahtajaan, joka Jussilla on ollut jo kaukaa nuoruudesta asti. Elämä on vienyt alas ja tuonut ylös. Nyt elämä on vakaata Stiina vaimon rinnalla Etapissa eläen. Toimitus toivottaa paljon armorikkaita vuosia.

Keski-Suomeen laajapohjainen monikulttuurisuusyhdistys

● Liittomallisen yhdistyksen perustamiskokous pidettiin Keskusseurakuntatalon valtuustosalissa 29.1.08.

Vuoden jatkuneen yleisen maahanmuuttajafoorumin sekä sen asettaman työryhmän intensiivisen työskentelyn tuloksena Keski-Suomen monikulttuuristen yhdistysten liitto Wari sai syntysanansa.

Perustamiskokouksessa liiton jäseneksi liittyivät seuraavat yhdistykset: Jyväskylän Kurdien yhteistoiminnan yhdistys ry, Jyväskylän Afganistanilaisten yhdistys ry, Jyväskylän Feniks ry, Mosaiikki ry, Jyväskylän Katulähetys ry, Keski-Suomen Afrikkayhdistys ry, Jyväskylän Nuoret ry, Keski-Suomen Afganien kulttuuriyhdistys ry ja Afganis-

tanin elokuvayhdistys ry. Yhdistyksen synnyttämisen taustavaikuttajina on toiminut Ulkomaalaispalvelut sekä Keski-Suomen Yhteisöjen Tuki ry.

Liiton tarkoituksena on edistää monikulttuurisuutta, tiivistää jäsenyhdistysten, viranomaisten ja muiden toimijoiden välistä yhteistyötä sekä edistää kotoutumis- ja maahanmuuttajapalveluiden kehittymistä.

Haaste na monikulttuurisuuskeskuksen saaminen Jyväskylään

Liitto tiedottaa ja nostaa esille jäsenyhdistyksille tärkeitä asioita sekä ottaa kantaa ajankohtaisiin asioihin, edustaa jäsenyhdistyksiä niitä koskevan päätöksenteon valmisteluissa

sekä järjestää tarkoitustaan tukevia toimia. Ajankohtainen haaste on monikulttuurisuuskeskuksen saaminen Jyväskylään.

Liiton hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Ali Moradi Jyväskylän Kurdien yhteistoiminnan yhdistyksestä, sihteeriksi Esko Jantunen Jyväskylän Katulähetyksestä ja rahastonhoitajaksi Sisko Manninen Mosaiikki ry:stä.

Perustetun yhdistyksen jäseneksi voi liittyä mikä tahansa liiton säännöt ja periaatteet hyväksyvä ja monikulttuurisuusystävällisyydestä kiinnostunut järjestö Keski-Suomessa. Liiton toiminnasta tai sen tukemisesta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä tällä hetkellä Palapeli-projektissa työskentelevään Ali Moradiin.

Teksti: Esko Jantunen

Kuva: Tatjana Doultsseva

K-S monikulttuuristen yhdistysten liiton Warin:n hallituksen jäsenet vas. Rahman Alemi, Ziaulhag Momeni, Brenda Nkhoma, Karl Rautio, Sisko Manninen, Esko Jantunen siht., Anni Viinikainen, Ali Moradi pj., Hormat Hamkar (puuttuu kuvasta)

Rekrytointiyhteistyötä kolmannella sektorilla

● Kolmannen sektorin toimijat järjestivät yhteisen rekrytointitapahtuman Jyväskylän työvoimatoimistossa tiistaina 6.5.

Tämänkaltaista tapahtumaa on suunniteltu jo useamman vuoden ajan, mutta nyt aika oli kypsä ja toimijoilla aktiivisia henkilöitä tapahtuman järjestelyihin. Työvoimatoimisto oli toteutuksessa keskeisessä roolissa tarjotessaan tilat käyttöömmekä lähettäessään kutsut n. sadalle palkkatukeen oikeutetulle henkilölle. Tapahtuman teki ajankohtaiseksi yhteinen havainto siitä, että kolmannen sektorin tarjoamiin osin haasteellisiinkin työtehtäviin on aiempaa vaikeampi löytää sopivia palkkatukeen oikeutettuja työntekijöitä.

Tämän tapahtuman tavoitteena oli tiedon tuottaminen kolmannen sektorin tarjoamista monipuolisista työtehtävistä, sekä kontaktien solmiminen kasvotusten työnhakijoiden kanssa.

Rekrytointitapahtuma koostui kahdesta samansisältöisestä tehoinfoista joissa kolmannen sektorin suurimmat työllistäjät esittelivät toimintaansa. Mukana esittäytymässä Jyväskylän Katulähetyksen lisäksi olivat Tekevä säätiö, Jyvasseudun työttömät, Työnsilta ry:n Varppaaja-hanke, Jyväskylän hoivapalveluyhdistys, SPR, Jyväskylä sekä Jyväskylän sotainvalidien asuntosäätiö.

Infon aloitti Päivi Mehtola kertomalla kolmannen sektorin yhteispiirteistä mm. valmennuksesta kohti avoimia työmarkkinoita sekä työtehtävien räätälöinnistä valmentautujan tarpeista käsin. Tämän jälkeen kukin toimija kertoi lyhyesti itsestään sekä tarjoamistaan työtehtävistä. Kuulijoille tuli varmasti selkeä kuva siitä, kuinka monipuolista tarjontaa järjestösektorilla on sekä se, kuinka hyvä ponnahduslauta palkkatukityö voi olla vaikkapa hoiva- ja palvelualan tehtäviin.

Infotilaisuuksien lisäksi olimme pystyttäneet omat esittelypisteemme

Jyväskylän katulähetyksen toimintaa esitteli projektityöntekijä Anu Salo. Vasemmalla työvoimatoimiston virkailija Satu Tuimala.

Noin sata työntöntä oli tullut etsimään uusia haasteita elämälleen.

työnhakukeskuksen tiloihin. Näin satunnaisten työvoimatoimistossa kävijöiden oli mahdollisuus tutustua muun asioinnin ohessa myös kolmannen sektorin tarjontaan. Jaossa oli maistuvien karamellien lisäksi rautaisannos tietoa eri työllistymismahdollisuuksista ja henkilökohtaisia kontakteja järjestöjen rekrytoinnista vastaavien henkilöiden kanssa. Pöytien ääressä sovittiinkin monia haastatteluaikoja ja tutustumiskäyntejä eri työpaikkoihin. Asiakkaiden lisäksi tietoa jaettiin myös työvoimatoimiston virkailijoille, jolloin

he voivat aiempaa tehokkaammin ohjata työnhakijoita myös järjestösektorille. Tapahtuma koettiin hyvin onnistuneeksi ja toiveena on, että tämä pilottihankkeena järjestetty tilaisuus siirtyy säännöllisesti järjestettäväksi tapahtumaksi.

Teksti **Anu Salo**
Kuvat **Aulis Alanko**

Niina tuli Ensiaskeleen työtiimiin

● Ensiaskel ja ensisuoja saivat naisen tiimiin, kun **Niina Lassuri** valittiin työntekijäksi.

Niina, kuka olet ja mistä tulet?

Olen Niina Lassuri 38v. neljän lapsen äiti Vaajakoskelta ja yhden lapsen mummo. Elämän aikana olen tehnyt monenlaisia töitä eri aloilta. Välillä elämä on käynyt laitapuoellakin. Se on kuulunut minun elämänkouluuni. Sieltä nousee kiinnostus päihdetyöhön nuorten ja vähän vanhempienkin ihmisten parissa. Aloitin vuoden alussa oppisopimuksella lähihoitajan tutkinnon Jyväskylän Ammattioppilaitoksella.

Kerrotko lisää elämänkoulutasi?

Lähdin nuorena kotoa ja 16 v. sain ensimmäisen lapseni. Ensin avoliittoa ja sitten avioliittoa kesti 10 vuotta, jonka jälkeen erosimme. Tästä liitosta on kaksi tyttölasta, jotka nyt ovat täysi-ikäisiä. Eroa seurasi käynti laitapoluilla päihteiden kokeilun ja käytön merkeissä. Tytöt muuttivat isän luo asumaan yhteisestä sopimuksesta. Sitä kesti neljä vuotta ja koin että se aika oli minun nuoruutta, joka aiemmin jäi elämättä. Sitten päihteiden käyttö loppui ja tytöt halusivat takaisin minun luokseni. Nykyisen mieheni kanssa minulla on kaksi poikaa, syksyllä koulun aloittava ja vanhin 9-vuotias. Lapset antavat voimaa ja iloa elämään arjen jaksamisessa.

Miksi halusit hakea Ensiaskeleen töihin?

Ensimmäinen kosketus Ensiaskeleen oli vuonna 2005 keväällä. Silloin sain työllistämistukipaikan, jota kesti 14 kuukautta. Sinä aikana varmistui se, että päihdetyö tulee olemaan omaalani. Aloin tutkia keinoja miten voin opiskella alalle. Kiinnostuin myös oppisopimuksesta, mutta silloin asia ei järjestynyt. Syksyllä 2006 Kankitiellä

Niina nauttii kesästä, vedestä ja mökkielämästä.

aukeni virka, jota hain ja olin täpärällä saada sen.

Miten tiesit nyt avoimena olevasta paikasta?

Olen opiskelujeni aikana pitänyt yhteyttä Ville-Veikkoon ja käynyt Ensiaskeleessa, jutellut asiakkaiden kanssa ja kysellyt heidän kuulumisistaan. Eräällä kerralla sain kuulla, että on kaksi tointa auki ja kehotuksen, että alapa kirjoittamaan hakemusta sisään. Tiesin, että toimista toinen on mahdollisesti naistyöntekijälle.

Sinut on valittu, miltä tuntuu?

Olin kaupan kassalla, kun Ville-Veiko soitti minulle ja kysyi, mitä kuuluu? Sanoin, että ihan hyvää, kuinka niin? Kysyin Ville-Veikolta, että ilmeisesti sinulla on jotain asiaakin? Sitten sain kuulla, että Ville-Veikolla on ilo ilmoittaa, että minut oli valittu ohjaajaksi, jos haluan sen vielä vastaanottaa. Tässä vaiheessa haastattelu oli kulunut vajaa kaksi tuntia. Tunne oli, että totta kai vastaus on kyllä. Sillä hetkellä tunteet nousivat pinnalle ja itku oli herkässä. Tämä oli kiitos siitä, että olen hoitanut työni hyvin.

Joko olet ollut töissä?

Aloitin työn 9.05 aamuvuorossa. Hyppäsin Lasse Mannerin “saappaisiin”. Ensimmäiset pari päivää oli kuulostelua ja jouduin turvautumaan työpariin aika vahvasti. Silti tunne oli kuin olisi kotiin palannut. Oli kiva mennä sinne. Eka yllätys tuli Pullakirkon osalta. Sain kuulla että siellä ei ollut vetäjää ja päätin, että vedän sen itse. Oli äitienpäivä ja käytin sitä osin Pullakirkon teemana. Luin Raamatun paikkoja ja rukoilitiin.

Miten sinut on otettu vastaan?

Vastaanotto on ollut hyvä, niin työkavereiden kuin asiakkaidenkin kautta. Työkavereita on paljon vaihtunut vuosien varrella. Minulle on uusi tilanne opetella uusien kanssa yhteistyötä. Asukkaat ja varsinkin naiset toivottivat tervetulleeksi. Ensiaskel on minulle toinen koti.

Mitä annettavaa sinulla on märkäpäälle?

Niin, märkäpäähän on Ensiaskeleessa toimiva “ensisuoja”, joka on tarkoitettu pääsääntöisesti asunnottomille elämänsä päihteille antaneille ihmisille. Tosin siellä on neljä ns. “nollapaikkaa”.

Koen, että minulla on annettavana itseni sellaisenaan ihmisenä ihmisten joukossa heitä tukien. Tehtäväni on luoda turvallisuutta, joka monilta puuttuu. Toimin kuuntelijana ihmisten huolissa ja murheissa ja pyrin löytämään asiakkaiden kanssa vaihtoehtoja heidän tulevaisuutta ajatellen.

Pelkäätkö koskaan työssäsi?

Naisen asemassa on sanottava, että välillä pelottaa. Asiakaskunta on muuttunut sekakäyttäjiin, jotka koen arvaamattomiksi verrattuna "vanhan liiton" alkoholikäyttäjiin. Jopa tämän puolentoista vuoden aikana, jona olen ollut poissa, muutos sekakäyttäjiksi on tosi suuri ja asiakaskunta on nuorentunut.

Mistä asioista nautit elämässä?

Tällä hetkellä nautin terveydestä, omista lapsista ja lapsen lapsesta. Olen kesäihminen ja kevät ja tuleva kesä kiehtovat saunoineen, uimisineen ja mökkielämää viettäen. Ystävyyssuhteiden vaaliminen on minulle tärkeitä. Joskus luen mutta myös hiljaisuus ja yksinäisyys puhuttelevat ja antaa mi-

nulle voimia.

Mitä hengelliset asiat merkitsevät?

Vuodesta 2000 asti hengelliset asiat ovat merkinneet uutta alkua elämässä. Vaikka vaikeuksia on välillä ollut, niin Jumalan ote on ollut niin vahva elämässä että on joutunut myöntymään ja nöyrytymään sen edessä. Koen, että Jumala ohjaa meitä oikealle tielle ja antaa voiman selviytyä elämän haasteista.

Mitkä asiat nyppivät sinua yleensä elämässä?

Työasioissa hämmentää se, että nuoria tulee Ensiasteleeseen. Kysyn missä olisi nuorille oma paikka? He tarvitsevat oman paikan, mikä voisi tarjota heille vertaistukea. Jos saisin päättää, niin Ensiasteleessä ei olisi yhtään alle kaksikymppistä nuorta. Noin yleisesti ei tule oikein mieleen, että mikä asia nyppisi.

Seppo Riikonen

EkoCenter Raksa

Rakennustarvikkeiden kierrätyskeskus

**Otamme vastaan kiintokalusteita,
wc- ja kylpyhuonekalusteita, keittiökaapistoja, valaisimia,
sähkötarvikkeita ym. rakennustarvikkeita.**

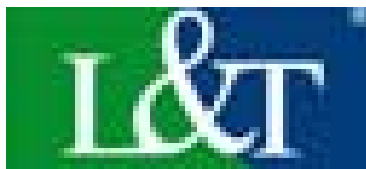
Kankitie 14, Jyväskylä
Puh. (014) 333 7083
Ma-pe 9-17 la 10-15
www.ekocenter.net/raksa

EkoCenter Raksa
KESKI-SUOMI KIERRÄTTÄÄ

**Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)**

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

**Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442
[www.jyvaskylan-
katulahetys.fi](http://www.jyvaskylan-katulahetys.fi)**

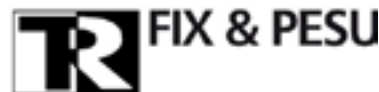
www.lassila-tikanoja.fi

Koteja kaikille

**Psykiatrasta hoitoa
puh. 020-7291850
www.p-syketalo.fi**

MEDIA CABINET

DIGITAALIPAINO

Vitaniementie 15 • 40720 Jyväskylä
Puh. (014) 3342 800 • Fax (014) 618 650
www.kopijyva.fi

4m.fi

**Gummeruksenkatu 5,
40100 JYVÄSKYLÄ
618 373 tai 0500-542 002
Fax (014) 618 374
myynti@veopc.com**

www.allaway.fi

Vapautetut

- Toimitus
Erkki Arvaja
Esko Jantunen
Seppo Riikonen

**Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
www.jyvaskylankatula-**

**Seuraava tiedotuslehti
3/2008 ilmestyy
15. päivänä syyskuuta.**

**Aineistot lehteen
30.8.2008 mennessä
osoitteella Kankitie 10,
40320 Jyväskylä tai erkki.arvaja@kolumbus.fi
seppo.riikonen@jyvas-
ky-**